

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/71/2020
Identifikačné číslo spisu: 5416010171
Dátum vydania rozhodnutia: 18.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5416010171.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného C. I., pre pokračovací zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 18. februára 2021 v Bratislave dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Ladislava Ščuryho proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. júna 2020, č. k. 3To/66/2019-1939, a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného C. I. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Dolný Kubín (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 25. apríla 2019, sp. zn. 2T/48/2016, uznal obvineného C. I. za vinného z pokračovacieho zločinu skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona („Tr. zák.“) na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že

ako konateľ obchodnej spoločnosti C. I. s. r. o., Dlhá nad Oravou č. XXX, IČO: XX XXX XXX
1/ dňa 28. marca 2012 na Daňovom úrade Žilina, pobočka Dolný Kubín, podal daňové priznanie k dani z príjmu právnických osôb za rok 2011, pričom zaúčtoval do nákladov fiktívne dodávateľské faktúry spoločnosti L. s. r. o., Iľašovce XXX, IČO: XX XXX XXX:

- Fa č. W. zo dňa 31. januára 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe obchvat R., na sumu 2.176,80 eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 2. februára 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe E., na sumu 540,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 5. februára 2011 za vykonané stavebné práce na oprave flexobazénu D., na sumu 456,- eur,
- Fa č. FV1XXXXXXXX zo dňa 10. februára 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe L., na sumu 1.380,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 28. februára 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe obchvat R., na sumu 2.304,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 28. februára 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe kancelária N.,

na sumu 6.960,- eur,

- Fa č. FV1XXXXXXX zo dňa 7. apríla 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe obchvat R., na sumu 4.485,60 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 30. apríla 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe I., na sumu 3.511,20 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe ŽSR modernizácia železničnej trate U., na sumu 19.162,20 eur,

- Fa č. FV1XXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe ŽSR modernizácia železničnej trate R., na sumu 2.620,80 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe ŽSR modernizácia železničnej trate Q., na sumu 11.592,47 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe rekonštrukcia chodníkov R. na sumu 2.754,- eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe obchvat R., na sumu 1.015,20 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe U., na sumu 2.995,20 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe rekonštrukcia námestia F., na sumu 1.080,- eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe rekonštrukcia námestia F., na sumu 19.824,- eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe rekonštrukcia námestia F., na sumu 2.764,80 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe rekonštrukcia námestia TH., na sumu 3.412,80 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 30. júna 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe rekonštrukcia námestia F., na sumu 1.576,80 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 30. júna 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe rekonštrukcia námestia TH., na sumu 7.135,20 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 30. júna 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe ŽSR modernizácia trate Q. na sumu 27.600,- eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 30. júna 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe ŽSR modernizácia trate M., na sumu 10.723,58 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 30. júna 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe ŽSR modernizácia trate R., na sumu 5.277,60 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 30. júna 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe ŽSR - modernizácia trate F., na sumu 62.513,66 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 30. júna 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe ŽSR- modernizácia trate F., na sumu 13.233,60 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 31. júla 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe rekonštrukcia mosta X/XX Žilina, na sumu 4.352,40 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 31. júla 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe obchvat R., na sumu 1.411,20 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 31. júla 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe obchvat R., na sumu 324,- eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 31. júla 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe revitalizácia E., na sumu 7.880,40 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 31. júla 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe revitalizácia E., na sumu 3.254,40 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 31. júla 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe revitalizácia F., na sumu 4.154,40 eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 31. augusta 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe Q., na sumu 2.640,- eur,

- Fa č. FVXXXXXXX zo dňa 31. augusta 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe Q., na sumu

3.108,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. augusta 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe Q., na sumu 30.000,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. augusta 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe most Q., na sumu 14.710,80 eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. augusta 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe revitalizácia námestia F., na sumu 11.815,20 eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. augusta 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe revitalizácia F., na sumu 1.569,60 eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. augusta 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe kancelária N., na sumu 6.660,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe rekonštrukcia mosta U., na sumu 6.240,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe D., na sumu 1.200,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe D., na sumu 1.712,10 eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe most Q., na sumu 11.809,20 eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 za prenájom nákladného automobilu F., na sumu 2.160,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe rekonštrukcia námestia F., na sumu 5.760,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe Q., na sumu 15.120,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe Q., na sumu 7.314,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe Q., na sumu 21.720,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe Q., na sumu 48.960,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. októbra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe Q., na sumu 22.992,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. októbra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe revitalizácia námestia F., na sumu 885,60 eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. októbra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe R., na sumu 4.795,20 eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. októbra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe R., na sumu 1.915,20 eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. októbra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe rekonštrukcia mostov U., na sumu 33.360,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. októbra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe Y. na sumu 2.052,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. októbra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe rekonštrukcia mosta Q., na sumu 8.424,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. októbra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe kancelária N. 175, na sumu 3.780,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. novembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe modernizácia Q., na sumu 43.656,47 eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. novembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe rekonštrukcia mosta U., na sumu 10.975,68 eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. novembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe rekonštrukcia mosta U., na sumu 11.004,- eur,
- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. novembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe revitalizácia

námestia E., na sumu 14.896,38 eur,

- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 14. decembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe rekonštrukcia mosta NO., na sumu 6.180,- eur,

- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 14. decembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe rekonštrukcia mosta U., na sumu 8.226,- eur,

- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 23. decembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe Y., na sumu 8.039,08 eur,

- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. decembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe modernizácia Q., na sumu 7.914,- eur,

- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. decembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe modernizácia Q., na sumu 39.755,62 eur,

- Fa č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. decembra 2011 za vykonané stavebné práce na stavbe modernizácia Q., na sumu 13.881,60 eur,

v zmysle ktorých však vecné plnenie nenastalo, čím došlo k zníženiu daňovej povinnosti na dani z príjmu právnických osôb za rok 2011 vo výške 105.895,55 eur,

2/ v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za mesiac január 2011 si odpočítal DPH z fiktívnej dodávateľskej faktúry spoločnosti L. s. r. o., Iľašovce XXX, IČO: XX XXX XXX, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. januára 2011 na sumu 2.176,80 eur, čím mu vznikol dlh na DPH vo výške 362,80 eur,

3/ v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za mesiac február 2011 si odpočítal DPH z fiktívnych dodávateľských faktúr spoločnosti L. s. r. o., Iľašovce XXX, IČO: XX XXX XXX, č. FVXXXXXXXX zo dňa 2. februára 2011 na sumu 540,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 5. februára 2011 na sumu 456,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 10. februára 2011 na sumu 1.380,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 28. februára 2011 na sumu 2.304,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 28. februára 2011 na sumu 6.960,- eur, čím mu vznikol dlh na DPH vo výške 1.940,- eur,

4/ v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za mesiac marec 2011 si odpočítal DPH z fiktívnej dodávateľskej faktúry spoločnosti L. s. r. o., Iľašovce XXX, IČO: XX XXX XXX, č. FVXXXXXXXX zo dňa 7. apríla 2011 na sumu 4.485,60 eur, čím mu vznikol dlh na DPH vo výške 747,- eur,

5/ v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za mesiac apríl 2011 si odpočítal DPH z fiktívnych dodávateľských faktúr spoločnosti L. s. r. o., Iľašovce XXX, IČO: XX XXX XXX, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. apríla 2011 na sumu 3.511,20 eur, čím mu vznikol dlh na DPH vo výške 585,20 eur,

6/ v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za mesiac máj 2011 si odpočítal DPH z fiktívnych dodávateľských faktúr spoločnosti L. s. r. o., Iľašovce XXX, IČO: XX XXX XXX, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 na sumu 2.620,80 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 na sumu 19.162,20 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 na sumu 11.592,47 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 na sumu 2.754,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 na sumu 1.015,20 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 na sumu 2.995,20 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 na sumu 1.080,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 na sumu 19.824,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 na sumu 2.764,80 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. mája 2011 na sumu 3.412,80 eur, čím mu vznikol dlh na DPH vo výške 11.203,58 eur,

7/ v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za mesiac jún 2011 si odpočítal DPH z fiktívnych dodávateľských faktúr spoločnosti L. s. r. o., Iľašovce XXX, IČO: XX XXX XXX, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. júna 2011 na sumu 1.576,80 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. júna 2011 na sumu 7.135,20 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. júna 2011 na sumu 27.600,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. júna 2011 na sumu 10.723,58 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. júna 2011 na sumu

5.277,60 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. júna 2011 na sumu 62.513,66 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. júna 2011 na sumu 13.233,60 eur, čím mu vznikol dlh na DPH vo výške 21.343,40 eur,

8/ v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za mesiac júl 2011 si odpočítal DPH z fiktívnych dodávateľských faktúr spoločnosti L. s. r. o., Iľašovce XXX, IČO: XX XXX XXX, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. júla 2011 na sumu 4.352,40 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. júla 2011 na sumu 1.411,20 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. júla 2011 na sumu 324,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. júla 2011 na sumu 7.880,40 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. júla 2011 na sumu 3.254,40 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. júla 2011 na sumu 4.154,40 eur, čím mu vznikol dlh na DPH vo výške 3.562,80 eur,

9/ v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za mesiac august 2011 si odpočítal DPH z fiktívnych dodávateľských faktúr spoločnosti L. s. r. o., Iľašovce XXX, IČO: XX XXX XXX, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. augusta 2011 na sumu 2.640,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. augusta 2011 na sumu 3.108,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. augusta 2011 na sumu 30.000,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. augusta 2011 na sumu 14.710,80 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. augusta 2011 na sumu 11.815,20 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. augusta 2011 na sumu 1.569,60 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. augusta 2011 na sumu 6.660,-eur, č. čím mu vznikol dlh na DPH vo výške 11.750,60 eur,

10/ v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za mesiac september 2011 si odpočítal DPH z fiktívnych dodávateľských faktúr spoločnosti L. s. r. o., Iľašovce XXX, IČO: XX XXX XXX, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 na sumu 6.240,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 na sumu 1.200,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 na sumu 1.712,10 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 na sumu 11.809,20 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 na sumu 2.160,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 na sumu 5.760,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 na sumu 15.120,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 na sumu 7.314,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 na sumu 21.720,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 na sumu 48.960,- eur, čím mu vznikol dlh na DPH vo výške 20.332,55 eur,

11/ v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za mesiac október 2011 si odpočítal DPH z fiktívnych dodávateľských faktúr spoločnosti L. s. r. o., Iľašovce XXX, IČO: XX XXX XXX, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. októbra 2011 na sumu 22.992,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. októbra 2011 na sumu 885,60 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. októbra 2011 na sumu 4.795,20 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. októbra 2011 na sumu 1.915,20 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. októbra 2011 na sumu 33.360,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. októbra 2011 na sumu 2.052,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. októbra 2011 na sumu 8.424,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. októbra 2011 na sumu 3.780,- eur, čím mu vznikol dlh na DPH vo výške 13.034,- eur,

12/ v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za mesiac november 2011 si odpočítal DPH z fiktívnych dodávateľských faktúr spoločnosti L. s. r. o., Iľašovce XXX, IČO: XX XXX XXX, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. novembra 2011 na sumu 43.656,47 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. novembra 2011 na sumu 10.975,68 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. novembra 2011 na sumu 11.004,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 30. novembra 2011 na sumu 14.896,38 eur, čím mu vznikol dlh na DPH vo výške 13.422,09 eur,

13/ v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za mesiac december 2011 si odpočítal DPH z fiktívnych dodávateľských faktúr spoločnosti L. s. r. o., Iľašovce XXX, IČO: XX XXX XXX, č. FVXXXXXXXX zo dňa 14. decembra 2011 na sumu 6.180,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 14. decembra 2011 na sumu 8.226,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 23. decembra 2011 na sumu 8.039,08 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. decembra 2011 na sumu 7.914,- eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. decembra 2011 na sumu 39.755,62 eur, č. FVXXXXXXXX zo dňa 31. decembra 2011 na sumu 13.881,60 eur, čím mu vznikol dlh na DPH vo výške 13.999,39 eur,

teda celkom mu za rok 2011 vznikol dlh na dani z pridanej hodnoty vo výške 112.283,41 eur a spolu s daňou z príjmu právnických osôb dlh vo výške 218.178,96 eur.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 276 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov, na výkon ktorého bol obvinený podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Tr. zák. bol obvinenému uložený aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutára obchodnej spoločnosti a ďalších činností, na ktoré treba osobitné povolenie alebo ktorých podmienky výkonu upravuje osobitný predpis na sedem rokov.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) rozsudkom z 25. júna 2020, č. k. 3To/66/2019-1939, podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín z 25. apríla 2019, sp. zn. 2T/48/2016, vo výroku o treste zákazu činnosti a obvinenému uložil podľa § 61 ods. 2, ods. 6 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutára obchodnej spoločnosti na päť rokov. Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený prevzal 26. augusta 2020, jeho obhajca JUDr. Ladislav Ščury 20. augusta 2020 a náhradný obhajca Mgr. Martin Dikoš 21. augusta 2020.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie obvinený C. I. vo svojom prospechu prostredníctvom obhajcu JUDr. Ladislava Ščuryho písomným podaním z 25. augusta 2020 (doručeným na okresný súd 28. augusta 2020, č. l. 1978 - 1982), pričom navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline z 25. júna 2020, č. k. 3To/66/2019-1939, ako aj predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín z 25. apríla 2019, sp. zn. 2T/48/2016, a vrátil vec tomuto okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Dovolateľ uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. g), písm. i), písm. l) Tr. por. s tým, že „trestné súdy v tomto prípade si nezobrali za svoje nutnosť formálne garantovať a súčasne prakticky zabezpečiť štandard procesných práv dotknutých subjektov trestného konania, najmä mojej osoby ako odsúdeného, v rozsahu vymedzenom v Trestnom poriadku, Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Ústavy SR, ako aj ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR, Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu SR“, pričom dovolateľ uplatnil nasledovné pripomienky:

- rozhodnutie krajského súdu postráda výrok, ktorým by došlo k potvrdeniu rozsudku okresného súdu mimo zrušujúceho výroku o treste zákazu činnosti,
- poukázal na svoje podanie z 1. júna 2020, ktorým požiadal o vykonanie verejného zasadnutia pred krajským súdom v jeho neprítomnosti s tým, že v ňom uviedol, že naďalej trvá na podanom odvolaní a navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok ohľadom uloženého trestu z dôvodov, ktoré špecifikoval, čo podľa dovolateľa krajský súd vyhodnotil nie podľa obsahu, ale tak, že nenapáda rozsudok okresného súdu do viny, ale iba do trestu, čo z jeho podania nevyplývalo a považuje to za podstatné pochybenie práva na obhajobu,
- za podstatné pochybenie práva na obhajobu ďalej považoval to, že súd označil výpoveď svedka C. D. E.. (správne má ísť o C. D. E.) ako dôveryhodnú a oprel o ňu odsúdenie, čo považuje za nedôvodné a nezákonné a poukázal, že svedok neustále menil svoje výpovede, svedok bol vypočutý 9. januára 2015, pričom k vzneseniu obvinenia došlo 23. januára 2015 a následne bol svedok vypočutý 17. februára 2015, kedy sa svedok odvolal na svoju predošlú výpoveď z 9. januára 2015 a také odvolanie na predošlú výpoveď urobenú pred vznesením obvinenia nie je prípustné, dovolateľ tiež spochybnil vyjadrenie krajského súdu, že je absolútne nereálne, že by vyšetrovateľ KR PZ robil nátlak na tohto svedka a podľa dovolateľa to nie je vylúčené, podľa dovolateľa, keď je vypočúvaná v tej istej veci opakovane osoba ako svedok, má byť relevantný pre rozhodnutie súdu až výsluch vykonaný v súdnom konaní, pričom v prejednávanej veci nebola vzatá do úvahy výpoveď svedka C. D. E.. vykonaná pred okresným súdom, ale jeho výpoveď vykonaná pred vyšetrovateľom, hoci výpoveď pred okresným súdom bola v prospech obvineného a pokiaľ mal súd pochybnosti o výpovedi svedka, mala byť uplatnená zásada „in dubio pro reo“ a pokiaľ pochybnosti nemal, mal zobrať na zreteľ výpoveď svedka vykonanú pred súdom, ďalej bolo dovolateľom poukázané, že okresný súd mal rozhodnúť o odmietnutí obžaloby a vrátení veci

prokurátorovi podľa § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por. z dôvodu absencie kontradiktórnosti vykonania dôkazov s tým, že taký postup bol vykonaný v prejednávanej veci, keď uznesením č. k. 2T/58/2015-1467 z 3. mája 2016 bola vec vrátená prokurátorovi na postup podľa § 232 a § 233 Tr. por., pričom prokurátor nevykonal všetky súdom uložené úkony, čím dovolateľ namieta porušenie práva na spravodlivý proces,

- dovolateľ poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. decembra 2009, sp. zn. Tpj 63/2009 s tým, že svedecké výpovede pracovníčok N. B. F. E. a B. Y. D. nemožno označiť za korunných svedkov,

- vo vzťahu k prečítanej výpovedi svedka A. Š. na hlavnom pojednávaní dovolateľ uviedol, že v zápisnici nie je uvedený dôvod, pre ktorý nie je možné zabezpečiť prítomnosť svedka a dôvodom nedosiahnuteľnosti svedka môže byť podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. iba dlhodobý pobyt v cudzine alebo na neznámom mieste a v spise taký dôvod nie je uvedený a nie je k tomu ani jediný dôkaz,

- okresný súd a krajský súd dospeli na základe vykonaného dokazovania k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a k nesprávnym rozhodnutiam vo výrokoch o vine a treste,

- dovolateľ poukázal, že mu nebol preukázaný úmysel spáchať daný trestný čin podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ktorý neobsahuje normatívny znak, t. j. nejde o blanketovú skutkovú podstatu, pričom na vyvodenie trestnej zodpovednosti sa vyžaduje úmyselné zavinenie,

- podľa dovolateľa je zaužívaná prax súdov, že pokiaľ sa vedie trestné konanie viac ako 7 - 8 rokov, tak pre prieťahy dochádza k mimoriadnemu zníženiu trestu, čo je podľa dovolateľa aj táto vec s tým, že sa nestotožňuje s rozhodnutím krajského súdu, že nedošlo k prieťahom a dovolateľ poukázal, že k jeho preverovaniu došlo ešte v roku 2013 a vo veci začalo trestné stíhanie v roku 2014, pričom mu bolo vznesené obvinenie v roku 2015,

- dovolateľ poukázal, že v prípravnom konaní bolo porušené jeho právo na obhajobu s tým, že pri výsluchu 17. apríla 2015 využil svoje právo nevyповedať, lebo sa chcel poradiť s obhajcom a vyšetrovateľ robil na neho nátlak v tom smere, aby sa vyjadril, či je pravdou, čo sa uvádza v uznesení o vznesení obvinenia, pri výsluchu nebolo dovolateľovi zo strany vyšetrovateľa PZ umožnené nahliadnúť do vyšetrovacieho spisu ani do výpovedí svedkov ani pred jeho výsluchmi konanými 16. septembra 2015 a 17. augusta 2016,

- dovolateľ namieta, že mu nebolo umožnené konať o dohode o vine a treste, pričom prokurátorka Okresnej prokuratúry Dolný Kubín dovolateľovi aj poskytla dva termíny, na ktoré sa obvinený, resp. obhajca ospravedlnili, pričom potom už prokurátorka o dohode o vine a treste nekonala, ale podala hneď obžalobu, dohodovacie konanie dovolateľ uplatňoval aj v konaní pred súdom, avšak okresný súd ho odbil s tým, že po začatí dokazovania na hlavnom pojednávaní nie je možné, čím podľa dovolateľa bola zmarená možnosť uloženia nižšieho trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby,

- obhajcovia žiadali, aby boli prítomní pri každom výsluchu v tejto veci, vyšetrovatelia a súd robili úkony aj bez nich, za flagrantné porušenia práva na obhajobu pokladá dovolateľ to, že na hlavnom pojednávaní konanom 12. septembra 2017 okresný súd vyťažoval obvodné oddelenie Policajného zboru za účelom zabezpečenia dovolateľa s tým, že zistil, že jeho zdravotný stav neumožňuje jeho účasť na úkone, následne na hlavnom pojednávaní 4. decembra 2017 okresný súd uznal, že dovolateľ nie je v dobrom psychickom stave, lebo pochoval matku, a preto boli prečítané výpovede dovolateľa z prípravného konania a napriek tomu, že súd nemal pochybnosti o psychickom rozpoložení dovolateľa, jeho výsluch nevykonal a tento nevykonal ani neskôr a v tomto ohľade poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/23/2009 z 3. marca 2009 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Tdo 4/2011 z 8. marca 2011 (R 14/2012-I.),

- v odvolacom konaní bolo porušené právo na obhajobu a spravodlivý súdny proces podľa dovolateľa tým, že nebol prítomný osobne na verejnom zasadnutí 6. novembra 2019 a ak mal odvolací súd preskúmať vec z hľadiska skutkového a právneho stavu a celkovo posúdiť otázku viny a nevinu, nemôže rozhodnúť o tejto otázke bez priameho posúdenia dôkazov, ktoré poskytne osobne obžalovaný na preukázanie toho, že nespáchal skutok zakladajúci trestný čin a podľa dovolateľa v jeho prípade boli splnené podmienky podľa § 120 ods. 2 Tr. por. a dostatočným spôsobom ospravedlnil svoju neúčasť na verejnom zasadnutí predovšetkým s poukazom na jeho psychiatrickú diagnózu,

- právo na obhajobu a spravodlivý súdny proces bolo podľa dovolateľa porušené pri ukladaní trestu pri výpočte dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., keďže obdobným spôsobom sa upravuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby postupom podľa § 39 ods. 4 Tr. zák., kedy

sa tiež upravuje dolná hranica o jednu tretinu, ale pod dolnú hranicu, súd pri ukladaní trestu neprihliadal v prípade jeho výmery na celkový dopad na rodinu, manželku a tri deti dovolateľa a zdravotný stav dovolateľa, ktorý je psychiatrický pacient, ktorému pri nedodržaní liečby hrozí psychiatrický kolaps, uložený trest nepovažuje dovolateľ za spravodlivý, pokiaľ vychádza z definície účelu trestného konania podľa § 1 Tr. por. a okresný súd a krajský súd sa vôbec nezaoberali otázkou spravodlivého trestu, hoci dovolateľ žiadal, aby odvolací súd zrušil uložený trest a rozhodol o jeho výške.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Dolný Kubín písomným podaním zo 17. septembra 2020, doručeným v ten istý deň (č. l. 2002 - 2003), ktorým navrhla dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por. s poukazom, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. Prokurátor uviedol, že dotknuté rozsudky okresného súdu a krajského súdu sú zákonné a založené na dôkazoch, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom a z dovolania obvineného nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by zakladali dovolacie dôvody v ňom uvádzané, pričom sa vyjadril aj ku konkrétnym námietkam dovolateľa, ku ktorým uviedol nasledovné. Okresný súd vykonal dokazovanie vrátane čítania zápisníc o výsluchu obvineného, čítania zápisnice o výsluchu svedka A. Š. a čítania zápisnice z prípravného konania svedka C. D. E.. zákonným spôsobom. Skoršie výpovede obvineného boli prečítané potom, ako podľa obsahu jeho vyjadrenia na hlavnom pojednávaní 4. decembra 2017 odmietol vo veci vypovedať. Výpoveď svedka C. D. E.. z prípravného konania bola prečítaná na odstránenie rozporov s jeho výpoveďou podanou na hlavnom pojednávaní, pričom vo výpovedi z prípravného konania svedok v prítomnosti obhajcu obvineného vypovedal spôsobom popísaným v odôvodnení rozsudku okresného súdu a popísal skutkové okolnosti dobrovoľne, podrobne a v logickej nadväznosti na iné vykonané dôkazy a z tohto dôvodu bola táto výpoveď oboma súdmi aj správne vyhodnotená ako pravdivá. Aj výpoveď svedka Š. z prípravného konania bola okresným súdom prečítaná po splnení zákonných podmienok v zmysle § 263 ods. 1 písm. a) Tr. por., k čomu sa dostatočným spôsobom vyjadril okresný a krajský súd. Podľa prokurátora výpovede svedkov A. Š. a C. D. E.. nie sú jedinými dôkazmi, ktoré obvineného usvedčujú zo spáchania zločinu. Obvineného hodnotenia predmetných výpovedí a ostatných vykonaných dôkazov nie sú správne a nemajú oporu v ustanoveniach Trestného poriadku ani v označenej judikatúre. Právo na obhajobu obvineného nebolo v žiadnom prípade porušené, pretože obvinenému bolo zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov umožnené v plnom rozsahu toto právo uplatniť. Ku konaniu o dohode o vine a treste je potrebné uviesť, že obvinený sa na hlavnom pojednávaní dňa 4. decembra 2017 vyjadril, že sa nechce zúčastniť dohodovacieho konania a toto vyjadrenie potvrdil aj jeho obhajca. Hlavné pojednávanie a verejné zasadnutie neboli vykonané v neprítomnosti obvineného bez toho, aby na to boli splnené zákonné podmienky a 6. novembra 2019 sa vo veci verejné zasadnutie vôbec nekonalo, pričom krajský súd vykonal následne verejné zasadnutie 14. novembra 2019, ktoré bolo z dôvodov na strane obvineného odročené a ďalšie verejné zasadnutie vykonal súd v jeho neprítomnosti až na jeho výslovnú písomnú žiadosť, a to za prítomnosti jeho obhajcu a náhradného obhajcu. Dĺžka prípravného konania a konania pred súdom bola zapríčinená najmä z dôvodov na strane obhajoby, a preto bol obvinenému ustanovený aj náhradný obhajca. Tresty uložené obvinenému boli v zákonom rozsahu po zohľadnení všetkých okolností a trest odňatia slobody bol obvinenému uložený na dolnej hranici trestnej sadzby, ako aj trest zákazu činnosti bol odvolacím súdom zmiernený v prospech obvineného, pričom odkazy na judikatúru nemajú taký význam, ako im prikladal obvinený.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 16. novembra 2020.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 1 písm. l) Tr. por. dovolanie možno podať, ak odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo <., namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i) a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň, ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie, preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených dôvodov (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúma v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho

dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

V prípade uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je zo samotnej formulácie zákonného ustanovenia zrejmé, že tento dovolací dôvod nie je splnený pri akomkoľvek porušení práva na obhajobu, ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom. Takým zásadným porušením tohto práva je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva.

Zároveň však z ustanovenia § 368 ods. 1 Tr. por. (dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Tr. por.) vyplýva, že dovolacie konanie sa týka buď rozhodnutia súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo porušenia ustanovení o konaní, ktoré mu predchádzalo. Z povahy a charakteru dovolacieho konania vyplýva, že musí ísť o konanie predchádzajúce vydaniu dotknutého rozhodnutia, t. j. ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie vydané v súdnom konaní, v tomto prípade na hlavnom pojednávaní, tak predmetom prieskumu v dovolacom konaní je konanie na hlavnom pojednávaní (resp. vo všeobecnosti súdne konanie po podaní obžaloby), nie však prípravné konanie (resp. konanie pred podaním obžaloby). Uvedené je zrejmé aj zo samotného členenia ôsmej hlavy Trestného poriadku, ktorá sa týka mimoriadnych opravných prostriedkov, keďže porušenie zákona rozhodnutím prokurátora alebo policajta alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, je predmetom iného mimoriadneho prostriedku, a to zrušenia právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní, o čom rozhoduje generálny prokurátor Slovenskej republiky podľa ustanovení § 363 a nasl. Tr. por.

Preto pokiaľ dovolateľ v tejto súvislosti namieta porušenie práva na obhajobu postupom v prípravnom konaní tým, že mal vyšetrovateľ robiť na dovolateľa nátlak, aby sa vyjadril k uzneseniu o vznesení obvinenia, resp. že mu nebolo vyšetrovateľom pred výsluchom umožnené nahliadnuť do spisu, tak uvedené je z pohľadu dovolacieho konania irelevantné, pričom treba poukázať, že pokiaľ mal uvedený nátlak robiť podľa dovolateľa vyšetrovateľ pri jeho výsluchu 17. apríla 2015, tak z dotknutej zápisnice vyplýva, že vyšetrovateľ sa obvineného pýtal na stanovisko obvineného k uzneseniu o vznesení obvinenia a či súhlasí so začatím konania o dohode o vine a treste, čo nevykazuje znaky nejakého nátlakového konania. Čo sa týka práva nazerať do spisu, tak toto nie je v prípravnom konaní absolútne a podľa § 69 ods. 2 Tr. por. ho môže orgán činný v trestnom konaní z určitých dôvodov odmietnuť. Zo spisu pritom vyplýva, že obvinenému malo byť umožnené v prípravnom konaní študovať spis, čo však nemal využiť ako to vyplýva z vyjadrenia vyšetrovateľa uvedeného v zápisnici o výsluchu obvineného 17. augusta 2016 na č. l. 1410.

Obdobne pokiaľ dovolateľ namietal, že okresný súd mal z dôvodu absencie kontradiktórnosti vykonania dôkazov rozhodnúť o odmietnutí obžaloby a vrátení veci prokurátorovi, tak ide o námietku irelevantnú, keďže pokiaľ súd k tomu nepristúpil a dôkazy vykonané v prípravnom konaní tak nevyhodnotil, je bezpredmetné na takú skutočnosť poukazovať potom, ako bolo o obžalobe rozhodnuté po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, pričom dovolací súd pripomína, že predmetom prieskumu v dovolacom konaní ani nie je rozhodnutie o odmietnutí obžaloby a vrátení veci prokurátorovi, ktoré nemá charakter konečného rozhodnutia vo veci samej.

Podľa ustálenej súdnej praxe (R 7/2011) za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por., pretože ak by záver súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími

dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Pokiaľ teda dovolateľ v tejto súvislosti poukazuje na to, že jeho obhajca žiadal vypočúť e-mailovým podaním všetkých svedkov, resp. že právo na obhajobu bolo porušené tým, že nebol vypočutý svedok Š., tak uvedené je z pohľadu naplnenia tohto dovolacieho dôvodu irelevantné. Okresný súd a krajský súd v meritorných rozhodnutiach uviedli dôvody osobného nevypočutia svedka A. Š. a čo sa týka vypočutia iných svedkov, po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní nemal obvinený ani jeho obhajca návrhy na doplnenie dokazovania (zápisnica o hlavnom pojednávaní z 25. apríla 2019).

Pokiaľ dovolateľ porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom vidí v tom, že okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom 4. decembra 2017 prečítal zápisnice o výsluchoch obvineného z prípravného konania z dôvodu zlého psychického rozpoloženia obvineného s tým, že následne už nebol na hlavnom pojednávaní vypočutý, tak dovolací súd zo spisu zistil, že obvinený na hlavnom pojednávaní konanom 4. decembra 2017 využil svoje právo a odmietol vypovedať (v tomto ohľade je nepodstatný dôvod, ktorý ho k tomu viedol), čo malo za následok, že boli prečítané jeho výpovede z prípravného konania. Pokiaľ obvinený poukazuje, že mal by vypočutý neskôr, tak nič mu nebránilo, aby o také vypočutie požiadal a minimálne na hlavnom pojednávaní konanom 25. apríla 2019 po vykonaní dôkazov okresný súd zisťoval, či strany majú návrhy na doplnenie dokazovania, pričom ako už bolo uvedené obvinený a jeho obhajca sa vyjadrili, že také návrhy nemajú. V tomto ohľade sú rozhodnutia, na ktoré poukazoval obvinený v dovolaní, nepodstatné.

Pokiaľ dovolateľ namietal možnosť vykonania dohody o vine a treste, tak sťažnostný súd poukazuje, že obvinenému bola daná možnosť uplatniť toto svoje právo na hlavnom pojednávaní konanom 4. decembra 2017, na ktorom sa obvinený aj jeho obhajca zhodne vyjadrili, že sa obvinený nechce zúčastniť dohodovacieho konania (č. l. 1644). Pokiaľ dovolateľ poukazuje, že s prokurátorkou boli ešte v roku 2015 naplánované dva termíny dohodovacieho konania, z ktorých sa obvinený, resp. jeho obhajca ospravedlnili, na čo už prokurátorka ďalší termín neurčila a podala obžalobu, tak išlo o jej právo, keďže na uzavretie dohody treba aj súhlas prokurátora, pričom dovolateľ mal možnosť požiadať o dohodovacie konanie aj na uvedenom hlavnom pojednávaní, čo neurobil. Pokiaľ dovolateľ uvádza, že navrhoval dohodovacie konanie aj neskôr v súdnom konaní už po začatí dokazovania, čo mu okresný súd neumožnil, tak procesný postup okresného súdu bol správny, keďže možnosť uzavretia dohody o vine a treste je podľa § 255 ods. 3 Tr. por. viazaná na jej vykonanie ešte pred uskutočnením vyhlásenia obvineného k podanej obžalobe podľa § 257 ods. 1 Tr. por., resp. pred začatím vykonávania dokazovania na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ dovolateľ uvádza, že mu tým bola zmarená možnosť uloženia trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, tak uvedené si zmaril sám svojím prístupom k možnosti uzatvorenia dohody o vine a treste.

Pokiaľ dovolateľ tento dovolací dôvod opiera o to, že krajský súd nesprávne vyhodnotil jeho podanie z 1. júna 2020 tak, že nepodáva odvolanie proti výroku o vine, tak uvedené sa nezakladá na pravde. Z napadnutého rozsudku krajského súdu jednoznačne vyplýva, že posudzoval zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku okresného súdu, nielen výroku týkajúceho sa uloženého trestu, čo výslovne krajský súd uviedol na strane 4 svojho rozhodnutia a je to zrejmé aj z obsahu rozsudku na stranách 4 až 6, kde sa krajský súd venuje otázkam náležitého zistenia skutkového stavu, hodnoteniu dôkazov z pohľadu výroku o vine a obrany obvineného. Rovnako zo zápisnice o verejnom zasadnutí krajského súdu z 25. júna 2020 vyplýva, že obhajca obvineného uviedol, že odvolanie smeruje proti všetkým výrokom (č. l. 1931).

Pokiaľ dovolateľ uvádza vo všeobecnosti, že jeho obhajcovia žiadali byť prítomní na každom výsluchu a vyšetrovatelia a súd robili úkony aj bez nich, tak dovolací súd vo všeobecnosti uvádza, že ako už bolo uvedené vyššie z pohľadu prípravného konania a úkonov tam vykonaných je táto námietka irelevantná. Čo sa týka súdneho konania, tak zo spisu nevyplýva, že by hlavné pojednávanie či verejné zasadnutie

bolo vykonané v neprítomnosti obhajcu bez splnenia zákonných podmienok a práve z dôvodu na strane obhajoby boli opakovane úkony v súdnom konaní odročované alebo zrušené, či ešte pred vykonaním úkonu menený termín jeho vykonania.

Napokon pokiaľ dovolateľ porušenie práva na obhajobu vidí v tom, že verejné zasadnutie, na ktorom krajský súd rozhodoval o jeho odvolaní, bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, tak dovolací súd uvádza, že zo spisu je zistiteľné, že v termíne uvádzanom dovolateľom 6. novembra 2019 nebolo verejné zasadnutie vykonané, ale toto sa uskutočnilo 14. novembra 2019 (č. l. 1869 - 1870), pričom bolo odročené pre neprítomnosť obvineného zo zdravotných dôvodov. O podanom odvolaní obvineného bolo krajským súdom rozhodnuté na verejnom zasadnutí konanom 25. júna 2020, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obvineného na základe jeho výslovnej písomnej žiadosti z 1. júna 2020 (č. l. 1919 - 1922), čím bola splnená zákonná podmienka vykonania verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného podľa § 293 ods. 7 Tr. por., a preto je irelevantná dovolateľova požiadavka, podľa ktorej krajský súd nemal rozhodnúť o odvolaní bez jeho osobnej účasti (pokiaľ sa obvinený chcel zúčastniť verejného zasadnutia krajského súdu nemal žiadať, aby sa toto vykonalo v jeho neprítomnosti). Pre úplnosť treba uviesť, že vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného bez splnenia zákonných podmienok je podľa správnosti dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por., ktorý je v pomere špeciality k dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. (R 6/2011).

Dovolateľ v dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Dovolací súd k tomu v prvom rade uvádza, že porušenie zákona pri vykonaní dôkazov svojou povahou a závažnosťou musí zodpovedať porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vzhľadom na charakter dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z toho treba opodstatnene odvodiť, že nesprávny procesný postup pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak mal relevantný negatívny dopad na práva obvineného, v opačnom prípade tento dovolací dôvod nemôže byť splnený. Vo všeobecnej rovine k tomuto dovolaciemu dôvodu dovolací súd uvádza, že tento dovolací dôvod sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania, a to k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách, začína vyhľadávaním, nasleduje etapa zabezpečovania dôkazov, potom ich vykonávanie a nakoniec etapa hodnotenia dôkazov. Za dôkaz pritom môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov zadovážených podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona. Dôvod dovolania podľa citovaného ustanovenia sa vzťahuje predovšetkým k tretej etape dokazovania, t. j. k vykonávaniu dôkazov súdom. V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že tento dovolací dôvod možno uplatniť v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov a aby sa napadnuté rozhodnutie opieralo o nezákonné dôkazy, avšak nemožno ním úspešne napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob jeho vyhodnotenia súdom.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu dovolateľ namietal nesplnenie zákonných podmienok pre prečítanie na hlavnom pojednávaní svedeckej výpovede A. Š. z prípravného konania. V tomto ohľade dovolací súd uvádza, že výpoveď tohto svedka z prípravného konania bola prečítaná v súlade s § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por., keďže svedok sa ani na opätovné predvolanie na hlavné pojednávanie nedostavil bez dôvodného ospravedlnenia (13. februára 2018, 17. apríla 2018, 21. júna 2018, 27. septembra 2018 a 25. apríla 2019) a tiež bolo predvedenie svedka políciou neúspešné (č. l. 1791, 1804), pričom nie je správne tvrdenie dovolateľa, že podľa tohto ustanovenia možno postupovať len keď ide o svedka s dlhodobým pobytom v cudzine alebo na neznámom mieste, keďže zákon alternatívne upravuje aj iné podmienky pre možnosť čítania zápisnice o výpovedi svedka.

K tomuto dovolaciemu dôvodu dovolateľ tiež uplatnil pripomienku, že svedok C. D. E. vo výpovedi v prípravnom konaní vykonanej 17. februára 2015, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní 21. júna 2016 za účelom odstránenia rozporov (č. l. 1761), sa iba odvolal na svoju predošlú výpoveď z 9. januára 2015 vykonanú pred vznesením obvinenia. Dovolací súd zistil, že uvedené tvrdenie dovolateľa je podané účelovo skreslene, keďže z uvedenej výpovede svedka zo 17. februára 2015 síce vyplýva, že sa svedok

najprv odvolal na svoju predošlú výpoveď z 9. januára 2015, ale následne sa vlastnými slovami vyjadril k veci a že nešlo len o odkaz na predošlú svedeckú výpoveď je zrejme aj z toho, že výpoveď zo 17. februára 2015 podľa zápisnice trvala vyše dve a pol hodiny. Pokiaľ dovolateľ uvádza, že nie je vylúčené, že vyšetrovateľ robil na svedka nátlak, tak s uvedeným tvrdením, ktoré vyhodnotil za nedôvodné, sa už dostatočne vysporiadal krajský súd na strane 6 svojho rozsudku a tieto jeho argumenty považuje za relevantné aj dovolací súd a odkazuje na ne bez potreby ich podrobného rozvádzania v tomto rozhodnutí (v zápisnici je výslovne uvedené svedkom, že na neho nebol vyvíjaný žiadny nátlak a na výsluchu bol prítomný obhajca obvineného).

K dovolateľom uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., dovolací súd uvádza, že v jeho prípade je nutné zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Zároveň však podľa vyššie citovanej zákonnej dikcie tohto ustanovenia dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť. Teda dovolanie v tomto prípade neslúži na prípadnú revíziu skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa a odvolacím súdom (to je možné len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por.). Pokiaľ teda dovolateľ poukazuje na určité pochybenia, ktoré majú podľa neho spočívať v tom, že nemal byť riadne zistený skutkový stav a že bola nesprávne vyhodnotená dôkazná situácia poukázaním na konkrétne dôkazné prostriedky a skutočnosti z nich vyplývajúce (hodnotenie výpovedí svedka C. D. E. a svedkýň B. F. E. a B. Y. D., nepreukázanie úmyslu obvineného spáchať daný trestný čin), tak uvedené sa práve týka skutkového stavu zisteného v pôvodnom konaní, ktorý však dovolací súd v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nemôže v tomto smere skúmať, meniť ani hodnotiť (skutkový stav je vždy výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania). Zistený skutkový stav môže dovolací súd posudzovať len z pohľadu jeho nesprávneho právneho posúdenia alebo nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia (resp. právneho predpisu, ak má priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku), a teda vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku meritórneho rozhodnutia môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové (primerane k tomu R 3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.). V tomto prípade však obvinený v rozpore s uvedeným uplatňuje práve námietky charakteru skutkového, ktoré nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolateľ v dovolaní neuvádza konkrétne dôvody, resp. pochybenia ohľadom toho, že by skutková veta meritórneho rozhodnutia nezodpovedala jej právnomu posúdeniu (dovolateľ v tomto ohľade len všeobecne uviedol, že súdy dospeli k nesprávnomu právnomu posúdeniu veci a k nesprávnomu výroku o vine) a dovolací súd bez ich uplatnenia zo strany dovolateľa nemôže také skutočnosti posudzovať sám ex officio (§ 385 ods. 1 Tr. por., resp. § 374 ods. 1 Tr. por.).

Pokiaľ dovolateľ namietal, že mu bola nesprávne vypočítaná dolná hranica ukladaného trestu odňatia slobody postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. s poukazom, že by sa malo postupovať ako v prípade § 39 ods. 4 Tr. zák., tak uvedené sa týka dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. (bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa), ktorý dovolateľ v dovolaní výslovne neoznačil. Dovolací súd k tomu uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe je dovolací súd pri posudzovaní dovolania viazaný v ňom uvádzanými vecnými dôvodmi (chybami), resp. argumentmi, nie ich podradením pod konkrétny právny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. (R 120/2012).

Dovolací súd pritom zistil, že aj táto dovolacia námietka je nedôvodná. Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Avšak u obvineného prevažovali poľahčujúce okolnosti a správne okresný súd postupoval podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Spôsob úpravy trestnej sadzby v takom prípade je pritom ustanovený v § 38 ods. 8 Tr. zák., podľa ktorého zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby a základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Z uvedeného potom vyplýva, že obvinenému sa podľa

zákona v prejednávanej veci neznižovala dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody (znižovala sa horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody), pričom mu bol uložený trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Ak dovolateľ poukazoval na § 39 ods. 4 Tr. zák., tak toto ustanovenie upravuje ukládanie trestu ohľadom iného inštitútu, a to v prípade mimoriadneho zníženia trestu, ktorého podstatou je ukládanie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a nie ako v prípade § 38 ods. 3 až 6 Tr. zák., kedy dochádza k úprave trestnej sadzby iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Pokiaľ dovolateľ uložený trest nepovažuje za spravodlivý, tak dovolací súd uvádza, že táto skutočnosť (spravodlivosť či nespravodlivosť trestu) nie je zahrnutá pod žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a pokiaľ dovolateľ uvádza, že spravodlivosťou trestu sa nezaoberal okresný súd ani krajský súd, tak uvedené nie je pravdou a oba stupne súdov v meritórnych rozhodnutiach uviedli konkrétne skutočnosti, ktoré vzali do úvahy pri ukladaní trestu. Pokiaľ dovolateľ namieta, že mu mal byť uložený trest s použitím ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu vzhľadom na priet'ahy v konaní, tak dovolací súd uvádza, že žiadne neprímerané priet'ahy v konaní neboli spôsobené a dĺžka samotného trestného konania, osobitne súdneho konania bola spôsobená práve konaním obvineného a jeho obhajcov, kvôli ktorým dochádzalo k opakovanému odročovaniu hlavných pojednávaní či verejných zasadnutí. Navyše dovolací súd pripomína, že nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu nezakladá žiadny dovolací dôvod (R 51/2014), resp. dĺžka konania nemôže byť dôvodom na úspešné uplatnenie dovolacej námietky týkajúcej sa neprímeranosti trestu uloženého v rámci zákonnej sadzby alebo nepoužitia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu (R 86/2015).

Dovolateľom uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. l) Tr. por. nebol dotknutý žiadnou z vecných námietok uvedených dovolateľom.

Pokiaľ dovolateľ uviedol, že postráda výrok rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým by došlo k potvrdeniu rozsudku okresného súdu mimo zrušujúci výrok o treste zákazu činnosti, tak postup krajského súdu ako odvolacieho súdu bol správny, keďže vzhľadom na povahu odvolania, ktoré je z hľadiska rozhodovania odvolacieho súdu, pokiaľ ide o toho istého odvolateľa nedeliteľné, neprichádza do úvahy čiastočné zamietnutie odvolania a postup podľa § 319 Tr. por. prichádza do úvahy iba vtedy, ak je odvolanie nedôvodné v celom rozsahu (R 54/2009-II.), pričom Trestný poriadok inštitút „potvrdenia“ rozsudku neupravuje.

Z vyššie uvedených skutočností zároveň vyplýva, že bolo irelevantným poukazovanie dovolateľom na konanie pred okresným súdom (§ 374 ods. 3 Tr. por.), keďže ani v jeho konaní neboli zistené vytyčkané pochybenia.

Pokiaľ sa k niektorej z dovolacích námietok výslovne v tomto rozhodnutí dovolací súd nevyjadril, považoval ju vzhľadom na vyššie uvedené argumenty za irelevantnú.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí podané dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.